

er også derfor, ØMU'en er det væsentligste instrument i den gamle målsætning. Det, at man går i gang med et samarbejde omkring helt, helt indlysende internationale, grænseoverskridende problemer som miljø, som selskabsskatter, synes jeg ikke man kan kalde mere union. Men o.k., det bliver så en strid om ord. For mig at se er det et stærkt internationalt samarbejde, hvor nationalstaterne går sammen og i fællesskab løser nogle problemer, som de mener skal løses. Det er noget fuldstændig andet end det, der er på bedding omkring ØMU'en.

Og det er ikke bare et spørgsmål om renten, vil jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen. Det er et spørgsmål om, som alle uden for det her Folketing stort set er enige om, at når du har en fælles mønt, er du også nødt til at have en form for fælles statsdannelse, der bliver bygget op som en modmagt. Det var det, som det italienske styrelsesrådsmedlem blev citeret for i Reuters, og som jeg citerede tidligere i dag. Det er det, som Schröder, som Fabius, som Jospin, som stort set alle de, der beskæftiger sig med de her ting, har sagt. Göran Persson har også sagt det. Jamen sådan er det altså. Og det ved danskerne også godt, og derfor må man forholde sig til det faktum.

Så kører hr. Claus Larsen-Jensen videre med løfter og trusler, og jeg ved ikke hvad: Hvis det bliver ja, så vil vi få 130.000 flere i beskæftigelse her i Danmark. Jamen altså, kan man ikke huske fra 1972, hvordan man lovede guld og grønne skove, hvis der blev sagt ja? Så blev der sagt ja, og så fik det den helt modsatte effekt: Der kom en kæmpekrise året efter. Det påstår vi jo ikke skyldtes EF, men kan vi ikke blive fri for den form for løfter og trusler? Det er pinagtigt, det er pinligt, at befolkningen gang på gang skal høre den slags fra tilhængerside. Jeg tror, folk er trætte af det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Holger K. Nielsen beklagede sig før lidt over, at han blev misforstået, og at denne her debat jo ikke førte til noget, fordi han var blevet misforstået. Og dér kan man jo altid prøve at sparke det til hjørnespark på den måde, men jeg synes faktisk, det er påfaldende, at SF plæderer varmt for, at EU skal være en vilje i verden og skal være en stærk understøtter af den økonomiske sikkerhedspolitik. Og økonomisk sikker-

hedspolitik er jo at hjælpe med til, at stabiliteten breder sig, at landene fører en ansvarlig økonomisk politik og holder hinanden i skak med hensyn til, at de skal gøre det: sørge for, at underskuddene ikke bliver for store, sørge for, at inflationen bliver holdt i ave.

Men alligevel fastholder SF, at Danmark ikke skal være med, Danmark skal stå på sidelinjen og kigge på. Jeg synes ikke, der er noget underligt i, at hr. Holger K. Nielsen siger, at han bliver misforstået, for jeg forstår simpelt hen ikke, hvad meningen er.

Til sidst vil jeg blot sige, at jeg før bad om at få eksempler på, hvad det var for nogle ting, der ikke var grænseoverskridende ved det europæiske samarbejde. Og dér sagde hr. Holger K. Nielsen: Fordelingspolitik er ikke grænseoverskridende. Det er fuldstændig rigtigt, det er vi helt enige i. Så kan jeg ikke forstå, at SF på utallige møder og i utallige avisartikler bliver ved med at sige, at vores velfærd er truet, vores fordelingspolitik vil blive påvirket, folkepensionen vil blive ødelagt, SU vil blive påvirket, osv. osv.

Jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen: Hold dig til den rene sti, og sig, at fordelingspolitik er et nationalt anliggende og det vil det vedblive med at være!

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Holger K. Nielsen sagde, at han var parat til at komme ud af skyttegravene, og det synes jeg da lyder forjættende.

Sådan som jeg hører hr. Holger K. Nielsen bruge ordene, er han tilhænger af et forpligtende samarbejde på en række områder, men når hr. Holger K. Nielsen vil have et forpligtende samarbejde, så er det ikke union. Hvis vi andre ønsker et forpligtende samarbejde for at få en god miljøpolitik, så hedder det pludselig union. O.k., så kunne jeg forstå, at der altså er et forskelligt ordvalg.

Men jeg er da glad for at høre om villigheden til at komme ud af skyttegravene og satse på en forpligtende politik på en lang række områder. Og dér var sikkerhedspolitikken spændende, for det må vel betyde, at hr. Holger K. Nielsen nu er åben for at fjerne det forbehold, vi har på sikkerhedspolitikken, så vi for alvor kan være grænseoverskridende på dette væsentlige område, eller hvordan?